Kunduzun Kış Penceresi

Çınar BİBER

Kunduzun Kış Penceresi

Çınar BİBER

Kunduz, nehir kıyısında sıcacık bir kulübede yaşıyordu. Kulübesi çamur ve dallardan yapılmıştı; rahat ve su geçirmezdi. Ama hiç penceresi yoktu. Kunduz sıcak yuvasını çok seviyordu, yine de dışarıdaki kış dünyasını görebilmeyi istiyordu. Mavi iş önlüğünü giymiş, ön cebinde tahta bir ölçü çubuğu taşıyordu. "Bir pencere harika olurdu," dedi.

Kunduz bütün sabah pencereyi düşündü. Kar tanelerinin yağışını ve nehirde buz oluşunu izlediğini hayal etti. Berrak suda yüzen balıkları gördüğünü hayal etti. "Kış dünyasını içeriden izleyebilirim!" dedi. Duvarı tahta çubuğuyla ölçtü. Sıcacık uyku köşesinin yanında bir yer seçti. Sonra plan yapmaya başladı.

Kunduz fikrini arkadaşı Misk Sıçanı'na anlattı. Misk Sıçanı yakınlarda yaşıyordu ve sık sık ziyarete gelirdi. Kırmızı örgü atkı takmış, yuvarlak tel gözlükler takıyordu. "Kulübende bir pencere mi?" dedi Misk Sıçanı, parlak gözleri pırıldayarak. "Bu çok güzel bir fikir!" Misk Sıçanı akıllı ve düşünceliydi. Kunduz'dan daha küçüktü, hızlı ve çevik patileri vardı. Birlikte işe koyuldular.

Kunduz dalları kesti ve çamuru sıkıştırdı. Kulübenin duvarında kare bir açıklık yaptı. Açıklıktan soğuk hava ve parlak ışık giriyordu. "Yakında dışarıyı göreceğim!" dedi Kunduz sevinçle. Ama delikten baktığında su akmaya başladı. Çamurdan aşağı damladı. Kunduz kaşlarını çattı. "Olamaz," dedi. "Su içeri sızıyor!"

Kunduz sızıntıyı düzeltmeye çalıştı. Açıklığın etrafına daha çok çamur sıkıştırdı. Ekstra dallar itti. Ama tekrar baktığında su hâlâ sızıyordu. Sıcacık zeminini ıslattı. "Kulübem su geçirmez kalmalı," dedi Kunduz. "Ama penceremi de istiyorum." İç çekerek oturdu. Yassı kuyruğu yere vurdu.

Misk Sıçanı ziyarete geldi. Islak zemini ve damlayan duvarı gördü. "Penceren su alıyor," dedi Misk Sıçanı. "Ama ışık da alıyor. Berrak ve su geçirmez bir şeye ihtiyacımız var." Misk Sıçanı patisini çenesine koydu. Düşündü, düşündü. Kunduz bekledi, arkadaşının bir çözüm bulmasını umuyordu. Dışarıda kış rüzgârı ıslık çalıyordu.

Misk Sıçanı buzlu nehre baktı. "Buz!" dedi. "Berrak buz su geçirmez ve içinden görünür!" Kunduz'un yuvarlak kara gözleri kocaman açıldı. "Pencere için buz kullanabilir miyiz?" diye sordu. Misk Sıçanı başını salladı. "Sıkıca kapatırsak suyu dışarıda tutar ve ışığı içeri alır." Kunduz sırıttı, iki ön dişini gösterdi. "Deneyelim!"

Kunduz ve Misk Sıçanı nehir kıyısına gittiler. Pürüzsüz, berrak bir buz tabakası buldular. Kalın ve güçlüydü. Kunduz onu sağlam patileriyle dikkatlice taşıdı. Misk Sıçanı yönlendirmeye yardım etti. Buzu kulübeye geri getirdiler. "Bu bizim penceremiz olacak," dedi Kunduz. "Ama nasıl su geçirmez yapacağız?"

Misk Sıçanı'nın bir planı vardı. "Buzu çamurla duvara sabitleyeceğiz," dedi. "Her kenarına sıkıca bastır." Kunduz buzu tahta çubuğuyla ölçtü. Açıklığa tam uydu. Birlikte buzun her tarafına ıslak çamur bastırdılar. Düzelttiler ve sıvazladılar. "Artık içeri su giremez," dedi Misk Sıçanı.

Bitirdiklerinde Kunduz geri çekilip baktı. Buz pencere berrak ve parlaktı. Işık içinden kulübeye doluyordu. Kunduz burnunu buza dayayıp dışarı baktı. Karlı nehri ve çıplak ağaçları görebiliyordu. "İşe yarıyor!" diye sevindi. "Kış dünyasını görebiliyorum!" Yassı kuyruğu sevinçle su sıçrattı.

Ama sonra Kunduz küçük bir damla fark etti. Su bir köşeden sızıyordu. "Olamaz," dedi. "Henüz tamamen su geçirmez değil." Misk Sıçanı yakından baktı. "Bu köşeyi daha iyi kapatmalıyız," dedi. "Biraz daha çamur ekleyip sıkıca bastıralım." Birlikte çalıştılar, köşeyi sıkıca kapatana kadar çamur bastırdılar. Damlama durdu. "Güvenli ve rahat!" dedi Misk Sıçanı.

Kunduz buz pencereden tekrar baktı. Nehir sakin ve berraktı. Balıkların yavaşça yüzdüğünü gördü. Kar tanelerinin süzülerek yağdığını gördü. "Her şeyi izleyebiliyorum!" dedi. "Ve kulübem sıcak ve kuru." Misk Sıçanı gülümsedi. "İyi tasarım hem güvenliği hem de rahatlığı düşünür," dedi. Kunduz başını salladı. "Haklısın, arkadaşım."

O akşam Kunduz ve Misk Sıçanı pencerenin yanında oturdular. Dışarıda kış dünyası sessiz ve beyazdı. İçeride kulübe sıcacık ve rahattı. Kunduz bir balığın buzdan hızla geçişini izledi. Misk Sıçanı kar yağışını izledi. "Bu şimdiye kadarki en iyi pencere," dedi Kunduz. "Su geçirmez, güvenli ve tam istediğim gibi." Misk Sıçanı bu akıllıca fikir için patilerini kaldırdı.

O günden sonra Kunduz kış penceresini çok sevdi. Her sabah nehrin uyanışını izledi. Her akşam yıldızların buzdan pırıldayışını izledi. Kulübesi kuru ve rahat kaldı. Pencere ışık ve neşe getirdi. "Pes etmediğimiz için çok mutluyum," dedi Kunduz. "İkisini de elde etmenin bir yolunu bulduk."

Misk Sıçanı sık sık ziyarete geldi. Birlikte oturup balıkların yüzüşünü izlerlerdi. "Penceren harika bir buluş," dedi Misk Sıçanı. "Seni güvende tutuyor ve dünyayı görmeni sağlıyor." Kunduz gülümsedi. "Birlikte yaptık," dedi. "İyi tasarım, güvenliği ve rahatlığı düşünmek demektir." Dışarıda yumuşakça yağan karı izlediler.

Ve böylece kunduzun kulübesi nehirdeki en güzel pencereye sahip oldu. Berrak, su geçirmez ve sıkıca kapatılmıştı. Kunduz bütün kış sıcak ve kuru kaldı. Karlı dünyayı ve yüzen balıkları izledi. Misk Sıçanı manzarayı paylaşmaya geldi. Ve ikisi de aynı fikirdeydi: güvenli ve rahat bir pencere, sıcacık bir kış yuvası için tam istediği gibi.